

denne enkelte Vare billigt skulde fordre, at det skulde ske paa Bekostning af Producenten af den paagældende Vare, thi i samme Øjeblik havde de godkendt Principet, og næste Gang, naar Turen kommer til dem, kan Staten tage deres Produkt ud af Hænderne paa dem og give dem en mindre Pris, end Grundloven fastsætter. Jeg skulde imidlertid tro, at Københavnerne ikke er saa smaalige og nidiske, som den radikale Presse forestiller sig, saa at de ikke skulde kunne forstaa, at Modsætningen her aldeles ikke er mellem Landbruget paa den ene Side og Bybefolkningen paa den anden Side, men den er mellem Producenter og Konsumenter.

Det kan være rigtigt, at Konsumentinteressen i et givet Øjeblik bliver den overvejende, og at Staten tager sig af den, men saa maa Staten bære Tabet, det maa ikke ske paa den vedkommende Producents Bekostning. Og her kommer jeg til det, som for mig er afgørende. Det er sandt, at der bør sørges for ved det offentliges Foranstaltning, at der skabes en fair price for Landets Brød, men hvad det kommer an paa, er Udsalgsprisen, den Pris, som Konsumenten betaler, det er den, som skal være fair, og ikke Indkøbsprisen, den Pris, som Producenten skal sælge Varen til. Hvad det kommer an paa, er, at Konsumenten faar Varen til en billig Pris, det kan ikke være en særlig Charme for ham, at denne Billighed er skabt derved, at man har forurettet en Producent. Det ærede Medlem fra Horsens var inde paa at gætte. Man skulde, naar man hører det ærede Medlem tale, tro, at det netop skulde være en Charme ved hele Systemet, at Billigheden er tilvejebragt derved, at det gik ud over Producenten. Men staar han virkelig paa Forbrugers Standpunkt, kan dette til syvende og sidst være ham ligegyldigt. Naar kun Forbrugeren faar sit Brød billigt, skal det ikke være nødvendigt, at det sker ved at plyndre en Producent, det kan ogsaa ske paa den mere normale og rimelige Maade, at Staten bærer Tabet, saa at baade Producenten faar, hvad han fra sit Synspunkt maa kalde fair price, det vil sige faar Konjunkturførtjenesten med, og at Konsumenten ogsaa faar fair price, det vil sige en overkommelig Pris, som svarer til hans Forhold.

Den højtærede Indenrigsminister talte om, at Samfundet ikke bør godkende den Synsmaade, at en uhindret Prisstigning er berettiget under en Nødstilstand. Det kan være fuldkommen rigtigt, jeg kan

meget godt anerkende dette Princip, men det, Spørgsmaalet her drejer sig om, ligger bag ved. Vi er enige med Regeringen i, at den uhindrede Prisstigning paa dette vigtige Ernæringsmiddel bør ikke have Lov til at finde Sted, men opstaar der Tab derved, fordi det er nødvendigt, at Producenterne faar en høj og stigende Pris saa er det — jeg skal atter og atter gentage det — Samfundets Sag, Statens Sag paa alle Samfundets Borgeres Vegne at bære dette Tab, og Staten maa ikke lade det uretfærdigen gaa ud over de tilfældige Producenter.

Det Synspunkt, som jeg her paa min Gruppens Vegne har gjort gældende, ønskede vi at udtrykke i et Forslag til en motiveret Dagsorden. Af de Grunde, jeg har udviklet, er vi ikke i Stand til at stemme for den af Regeringspartiet foreslaaede Overgang til Dagsordenen, fordi den efter vor Mening gaar meget for vidt, fordi den ligefrem billiger Regeringens Kornpolitik, fordi den giver Regeringen et Tillidsvotum, og det er efter vor Mening dens Politik ingenlunde egnet til at forskafe Regeringen. Paa den anden Side anerkender vi, som jeg har sagt, baade Regeringens gode Hensigt og de overordentlige Vanskeligheder, hvorunder Regeringen har arbejdet, og vi vil heller ikke være med til at faa listet blot et Skær af politisk Moment ind i denne Forhandling ved at vedtage en Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der i visse Maader kunde siges at gaa angrebsvis til Værks mod Ministeriet eller dog at være udæskende overfor Regeringen. Der er en enkelt Vending i den af den ærede Ordfører for Forespørgerne stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der synes os noget at have den Karakter, nemlig den positive Opfordring til Regeringen om at tage et bestemt Skridt tilbage. Paastanden synes mig i sin Formulering at have en angribende Karakter, i hvert Fald en Karakter, som vi under de nuværende vanskelige Forhold ikke ønsker at støtte. Den nuværende Regering indtager jo en meget ejendommelig Stilling paa Grund af de ekstraordinære Forhold, hvorunder Land og Folk befinder sig. En hvilken som helst Regering maa under saadanne Omstændigheder efter vor Mening med Rette til en vis Grad kunne paakalde Støtte hos alle Partier. Denne Støtte er ogsaa i høj Grad blevet den nuværende Regering til Del, ikke mindst fra det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre. Men netop fordi denne Støtte ikke ydes